

En deylig

Morgen=

Psalm,

Begynder saaledes:

Jeg staaer nu op i Herrens
Navn, &c.

Siunges som:

Jesu søde Thukommelse, &c.

Samuel Olson Bruun

Bergen, trykt 1801.

I.
Jeg staaer nu op i HERRENS
Navn

Af Leiested og Hvilehavn,
Dg har min Tak til GUD bereed
For denne Nattes Roelighed.

2.

Jeg sov, GUD vaaget selv for mig;
Hans Himmel-Vagter tryggelig
Holdt om mig Vagt, jeg sov i Fred,
Dg mine med, hver paa sit Sted.

3.

Ru seer jeg Dagen lysen op,
Dg Solen gylde Klippens Top;
O! GUD skee Lov, at jeg med Mag
Endnu kan skue denne Dag.

4. Jeg

4.

Jeg hører Fugle stemme an
I Skov og Krat sin Morgen-Sang,
O Gud! hvad er jeg meer' forpligt
At siunge dig en Cre-Digt!

5.

Hver har som faaet nyt Liv igien,
Og til sit Bærf sig føyer hen,
Hvad i mig lever, røres, er,
Dig, Gud! til Offer jeg frembær.

6.

Den første Grøde hør dig til,
Den første Stund jeg ogsaa vil
Af Dagen yde til din Lov,
Med Tak at jeg saa roelig sov.

7.

En Satan med sin List-Practif
Den mindste Udgang til mig fik;
Gjør og til intet hans Anslag
Mod mig, o Gud! i denne Dag.

8.

En Ild, en Vand og Baade slig
Min Natte-Hvile hindret mig;

3

J Dag, o Gud! mig og bevar,
At intet Ondt mig vedersfar.

9.

Forlad min Synd, min hemlig Bræd
O Gud for Jesu Skyld tildæk,
Seligiv, hvad jeg har mod dig gjort
Nat eller Dag, lidt eller stort.

10.

Den Hellig Aand mig leed udi
Din sande Frygt og staae mig bie,
Jeg ey i Dag fortørner dig,
Ey gir Forargelse fra mig.

11.

Min Tanke, Tale, Drift og Daad,
Lad mig, o Gud! efter dit Raad
Anstille, og til din Behag
Forrette stedse all min Sag.

12.

Du veed, vor Glid er slet omsonst,
Vi intet kan med all vor Konst;
For

Foruden din Belsianelse
En mindste Frugt sig lader tee.

13.

Belsigne derfor min Zdræt
Udi det Kald, som jeg er sæt,
Lad lykkes vel, hvad jeg slaaer paa,
Du Vren, og jeg Rytten faae.

14.

Lad mig en lide Hungers Nød,
Lad mig en betle om mit Brød,
Lad mig en gaae min Ven for nær,
En Uven lee ad min Usær.

15.

Giv efter Stands Rødtørst og
Trang,

Giv saa, at jeg da give kan
Den Fattige, sig for mig teer,
Dg jeg begierer ikke meer.

16.

Giv Hilsen, den ukiendte Skat,
Dg lad mig dog en blive lagt
Paa Sengen vansør, skrøbelig,
Mig heller tag, o GUD! til dig.

17. Giv

17.

Giv mig Fornøielse i min Stand,
Ej traagte efter Verdens Rang,
Da en fortryde, andres Kaar
I Velstand mine overgaaer.

18.

Lad mig og med Saalmodighed
Mit Kors fordøye, og derved
Alt føres nærmere til dig,
Og i din Frygt forbedre mig.

19.

Giv Liise, naar det er for hart,
Og Lettels', naar det blir for svart,
Ej knuse slet det svage Kør,
Og udsluk ey den rygend' Hør.

20.

Skal Lykken mig og blive blid,
Skal jeg og leve op den Tid,
Bewar mig da fra Overmod,
Og lad mig kiende, Gud er god.

21.

Lad Kirken blive i din Frygt
Og reene Lærdom uforrygt,

Lad

25.

Wilsfarende, o Gud! vend om,
Bedrøvet Siel med Trost hukom,
Den Syge giv Saalmodighed,
Dg hielp enhver i Nød bested.

26.

Saa glemmer du dog ikke mig,
I hvis jeg nu har bedet dig,
At fremme min Rødtørst og Gavn,
Ehi gaaer jeg ud i Jesu Navn.

